

NEKOLIKO GODINA KASNIJE (g. 1925/26.)

VELIKO OBEĆANJE BEZGREŠNOG SRCA MARIJINA

Desetog prosinca 1925. ukazala se Presveta Djevica u Pontevedri, a sa strane u sjajnom oblaku Dijete. Presveta Djevica položila je svoju ruku na prsa pokazujući bodljama okrunjeno srce koje je držala u drugoj ruci. Dijete je reklo:

- *Imaj sućuti sa Srcem svoje presvete Majke, okrunjeno je bodljama kojima ga nezahvalni ljudi stalno ranjavaju, a nitko, ne čini pokoru da bi to trnje izvadilo.*

Nato je Presveta Djevica rekla:

- *Kćeri moja, vidi moje Srce okrunjeno bodljama kojima ga nezahvalni ljudi stalno ranjavaju uvredama i nezahvalnošću. Potruđi se barem ti, utješi me i razglasi kako onome tko se tijekom pet mjeseci bude na prvu subotu ispovijedio, pričestio, izmolio krunicu i sa mnom tijekom petnaest minuta razmatrao svih petnaest otajstava krunice, u nakani da mi čini pokoru, obećavam kako će na svom smrtnom času primiti milosti potrebne za spasenje svoje duše.*

Petnaestog veljače 1926. ponovno joj se ukazao Mali Isus. Ona je razložila Isusu poteškoće pojedinih duša koje se ne mogu subotom ispovijediti i zamolila ga neka bi ispovijed bila valjana tijekom osam dana.

Isus je odgovorio:

- *Da, može valjati i duže, pod pretpostavkom da je ta duša u stanju milosti dok se mnome pričesćuje, te da ima nakanu činiti pokoru u čast Prečistog Srca Marijina.*

- Moj Isuse, a što ako netko zaboravi pobuditi tu nakanu?

Isus je odgovorio:

- *To može učiniti na prvoj ispovijedi, čim mu se za nju pruži prva prilika. Istina je kćeri moja, da mnoge duše započinju, ali malo njih ostaje vjerno do kraja. A i one koje izdrže do kraja, čine to samo zato da bi primile obećane milosti. **One duše koje pet prvih subota obdržavaju zdušno i s namjerom da srcu tvoje nebeske Majke prikažu žrtvu i pokoru, milije su mi od onih koje to čine petnaest puta u mlakosti i ravnodušnosti.***

Priredio: don Josip Radić

Ovo su mojih pet prvih subota:

1. subota.....	4. subota.....
2. subota.....	5. subota.....
3. subota.....	

Pet prvih subota

Preuzeto iz knjige: „Sjećanja sestre Lucije“, 2004.

Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,
župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.
NOVI VINODOLSKI

Nećemo se zaustavljati na okolnostima koje su prethodile ukazanjima koja su se dogodila 1917. u Fatimi (Portugal), niti ćemo sama ukazanja sva detaljno izlagati, nego ukratko donosimo samo neke momente (točke) fatimskih događaja, prema svjedočanstvu tada desetogodišnje vidjelice Lucije:

PRVO UKAZANJE (13. svibnja 1917.)

Igrala sam se s Jacintom i Franjom jednoj uzvisini obronka Cova de Irie. Podizali smo zidić oko jenoga grma, kad smo ugledali nešto poput munje.

- Bolje da krenemo kući – rekla sam svojim rođacima – sijeva i moglo bi biti oluje.

- Dobro!

Spuštali smo se obronkom i tjerali ovce prema cesti. Kad smo došli otprilike na polovicu obronka, skoro blizu velikog hrasta, opet smo ugledali munju, a nakon nekoliko koraka iznad jedne česmice jednu gospođu, odjevenu u bijelo, sjajniju od sunca. Širila je svjetlo sjajnije od najsjajnijih sunčevih zraka, koje kao da je prodiralo kroz kristalnu čašu ispunjenu vodom. Zastali smo prestrašeni tim prizorom. Stajali smo tom svjetlu tako blizu kao da smo se nalazili u njemu; obasjavalo nas je i prodiralo u nas. Bili smo udaljeni koja dva-tri koraka. Tada nam je Ona rekla:

- *Ne bojte se, neću vam učiniti ništa nažao!*

- *Odakle dolazite? – upitala sam je!*

- *Dolazim s Neba.- I što želite od mene?*

- *Došla sam vas moliti da tijekom idućih šest mjeseci, svakog trinaestoga, u isti*

ovaj sat dođete ovamo. Tada ću vam reći tko sam i što želim. Nakon toga, još ću se po sedmi put vratiti.

- Hoću li ja doći u Nebo?

- Svakako!

- A Jacinta?

- Također.

- A Franjo?

- *I on, no mora još izmoliti puno krunica.*

Sjećam se kako sam pitala za dvije djevojke koje su nedavno umrle. Bile su mi prijateljice i kod mojih starijih sestara učile su tkati.

- Je li Maria das Neves već u nebu?

- *Je, tamo je.* (Mislim da je imala oko 16. godina).

- I Amelija?

- *Ona ostaje u čistilištu do konca svijeta!* (Mislim da je imala između 18. i 20. godina).

- *Želite li prihvatiti sve patnje koje će vam Bog poslati, kao pokoru za sve grijehе koji Mu se nanose i kao molitvu za obraćenje grešnika?*

- Da, želimo!

- *Morat ćete dakle trpjeti, no milost Božja bit će vaša snaga!*

Dok je izgovarala posljednje riječi (»milost Božja«), raširila je prvi put ruke, nakon čega se prema nama prosu val svjetla koje je iz nje prosijavalo i tako nam duboko prodiralo u dušu, da smo sebe vidjeli u Bogu, koji je bio to svjetlo, i vidjeli smo se jasnije nego da smo se promatrali u najoštrijem zrcalu. Tada, unutarnjim poticajem, koji nam je također darovan, padosmo na koljena i počesmo srdačno ponavljati: »Presveto Trojstvo, ja ti se klanjam! Bože moj, Bože moj, ljubim te u Presvetom Sakramentu!« Kada su ti prvi trenuci prošli, Gospa nadoda: *»Molite krunicu svaki dan da biste izmolili mir svijetu i svršetak rata!«*

Potom se počela lagano dizati i uzlaziti u pravcu sunčeva izlaska, sve dok nije posve isčezla u beskonačnoj daljini. Svjetlo koje ju je obasjavalo kao da joj je otvaralo put kroz nebeski svod. Stoga smo to odmah protumačili tako da smo vidjeli otvoreno Nebo.

DRUGO UKAZANJE (13. lipnja 1917.)

Pošto sam s Jacintom i Franciscom, i još nekolicinom prisutnih, izmolila krunicu, iznova smo, isto kao u svibnju, ugledali trak svjetla koji nam se približavao (nazvali smo ga bljeskom) i zatim Našu Dragu Gospu iznad česmine.

- Što želite od mene? - upitala sam.

- *Želim da sve dane molite krunicu i da naučite čitati. Kasnije ću vam reci što još želim.*

Molila sam je za ozdravljenje jednog bolesnika.

- *Ako se obrati, ozdravit će u roku od jedne godine.*

Željela bih Vas zamoliti da nas povedete sa sobom u nebo.

- *Da! Jacintu i Francisca uskoro ću povesti. No ti još neko vrijeme ostaješ ovdje.*

Isus se hoće poslužiti tobom kako bi me ljudi upoznali i zavoljeli. On želi da se na zemlji počne častiti moje Prečisto Srce.

- Hoću li ja ovdje ostati sama? – upitala sam žalosno.

- *Ne, dijete moje! Trpiš li puno? Ne daj se obeshrabriti. Ja te nikada neću ostaviti, moje Prečisto Srce bit će tvojim utočištem i putem koji će te voditi k Bogu.*

Istoga časa, izgovarajući ove posljednje riječi, otvorila je ruke i po drugi put prosula na nas sjaj toga neizmjernog svjetla. Stoga smo izgledali kao uronjeni u Boga.

TREĆE UKAZANJE (13. srpnja 1917.)

VIDENJE PAKLA

Uskoro, nakon što smo stigli do česmine u Cova da Iriji i s velikim mnoštvom naroda molili krunicu, ugledali smo uobičajeni trag svjetla, a odmah i Našu Dragu Gospu iznad česmine.

Tada sam joj iznijela još nekoliko molbi, ne znam više koje su to bile. Jedino se sjećam kako je Naša Draga Gospa rekla neka svi mole krunicu kako bi se te milosti postigle tijekom te godine. Zatim je nastavila:

- *Žrtvujte se za grješnike i, osobito dok se žrtvujete, često govorite: O Isuse, to je Tebi za ljubav, za obraćenje grješnika i kao pokora za grijehе koji se nanose Prečistom Srcu Marijinu.*

Izgovarajući te riječi opet je otvorila ruke, kao i u dva prethodna mjeseca. Zrake kao da su prodirale u zemlju te smo ugledali jedno ognjeno more i u taj oganj među đavle bačene duše, nalik ljudskim spodobama od prozirne, crne i obrončane žeravice, plivali su u tom ognju, plamen ih je rigao i od njih kao da su nastajali oblaci pepela. Padali su na sve strane, poput iskri u silnome požaru, bez težine i ravnoteže, kričeći i urličući od bola i očaja, što nas je duboko potreslo i zgrozilo. (Činilo mi se kako sam u tom času čula povike "aaj", što su i neki drugi čuli.)

Đavli su se od ljudi razlikovali po stravičnom i jezivom obličju divljih, nepoznatih zvijeri. Bili su također prozimi, nalik crnoj, užarenoj žeravici.

Prestrašeni, i moleći pomoć, podigli smo pogled prema Našoj Dragoj Gospi, koja nam je prepuna dobrote i žalosti kazala:

- *Vidjeli ste pakao kamo dolaze duše jadnih grješnika. Bog želi da se, za njihovo spasenje, u svijetu započne s pobožnošću mome Prečistom Srcu. Bude li se činilo što vam kažem, mnoge će se duše spasiti i bit će mir.*